

Grund end de i de foregaaende Artikler nævnte Grunde, der berettiger ham til at bestride Kendelsens Gyldighed.

Artikel 4 foreskriver en Række formelle Betingelser — f. Eks. Tilvejebringelse af de fornødne Dokumenter og Oplysninger — som en Part skal opfylde for at kunne gøre en Voldgiftskendelse gældende eller forlange den eksekveret.

Af Hensyn til, at der eventuelt i forskellige Lovgivninger eller Traktater maatte findes mere vidtgaende Regler, indeholder Artikel 5 en Bestemmelse om, at Overenskomsten ikke berører de interesserede Parter Retten til at gøre en Voldgiftskendelse gældende paa den Maade og i den Udstrækning, der er hjemlet ved Lovgivningen eller Traktaterne i det Land, hvor en saadan Kendelse paaberaabes.

Ifølge Artikel 6 omfatter Overenskomstens Bestemmelser kun de Voldgiftskendelser, der er afsagt, efter at den i Genève den 24. September 1923 aabnede Protokol angaaende Voldgiftsklausuler er traadt i Kraft.

Overenskomsten, der i Henhold til Artikel 7 skal ratificeres, staar aaben for Undertegnelse af alle Stater, der har undertegnet Protokollen af 1923. Den kan kun

ratificeres af saadanne Medlemmer af Folkeforbundet og af saadanne Stater, som ikke er Medlemmer af Forbundet, paa hvis Vegne ogsaa Protokollen af 1923 er blevet ratificeret.

Artikel 8 bestemmer, at Overenskomsten træder i Kraft 3 Maaneder efter, at den er blevet ratificeret af to kontraherende Parter. I senere Tilfælde træder den i Kraft 3 Maaneder efter, at vedkommende Part har deponeret sin Ratifikation hos Generalsekretæren for Folkenes Forbund.

Overenskomsten kan ifølge Artikel 9 opsiges med 1 Aars Varsel, og en Opsigelse af Protokollen af 1923 medfører tillige en Opsigelse af denne Konvention.

Endelig indeholder Artikel 10 Regler for Tiltrædelse af de kontraherende Parter Kolonier.

Overenskomsten er straks blevet undertegnet af Belgien, Frankrig, det britiske Rige (Storbritannien og Nordirland), Italien og Østrig, idet Belgien og Frankrig dog ved Undertegnelsen har forbeholdt sig Ret til at begrænse den i Artikel 1 omhandlede Forpligtelse til Kontraktater, der af deres nationale Ret betragtes som Handelskontrakter.